

35 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΤΤΙΛΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ε. ΚΟΥΦΟΥΔΑΚΗΣ:

Δεν υπάρχουν περιθώρια για υποχωρήσεις

Φέτος συμπληρώνονται 35 χρόνια από την τουρκική εισβολή στην Κύπρο και με πρόσκληση της Κυπριακής Κοινότητας επισκέφθηκαν το Σίδνεϊ το περασμένο Σαββατοκύριακο δύο ακαδημαϊκοί γνώστες του Κυπριακού προβλήματος, ο Δρ Ευάγγελος Κουφουδάκης από τις ΗΠΑ και ο Δρ Ανδρέας Θεοφάνους, από την Κύπρο, για να δώσουν ενημερωτικές ομιλίες. Οι δύο εκλεκτοί ακαδημαϊκοί δέχθηκαν ευγενέστατα να μας παραχωρήσουν πολύ ενδιαφέρουσες και κατατοπιστικές συνεντεύξεις που αφορούν στο Κυπριακό και τις προσπάθειες που γίνονται για την επίλυσή του. Σήμερα δημοσιεύουμε συνέντευξη του Δρ Κουφουδάκη, ο οποίος δεν χρειάζεται συστάσεις.

**ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΠΟΥ
ΣΕΒΕΤΑΙ ΤΟΝ
ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ ΔΕΝ
ΑΥΤΟΔΙΑΛΥΕΤΑΙ**

σαν ακαδημαϊκός πιστεύω ότι η κυπριακή κυβέρνηση δεν πρέπει να ξεφύγει από τις αρχές της Ε.Ε., δεν πρέπει να ξεφύγει από το Σύμφωνο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ευρώπης και δεν πρέπει να υποχωρήσει σε θέματα σαν αποκλίσεις από τα ανθρώπινα δικαιώματα τα οποία απολαμβάνουν όλοι οι άλλοι ευρωπαίοι πολίτες και δεν πρέπει να υπάρξει οποιαδήποτε απόκλιση που θα υπονομεύσει την κρατική οντότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας.

- Ποιό μοντέλο βλέπετε εσείς;

Το ιδεώδες μοντέλο θα ήταν να γίνουν μια επανεξέταση και ορισμένες αλλαγές και βελτιώσεις στο Σύνταγμα του 1960. Εφόσον η Τουρκία είπε ότι ήρθε για να επαναφέρει την συνταγματική τάξη, τότε εμείς πρέπει να της πούμε «ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα».

- Με το θέμα της Αμμοχώστου την οποία διεκδικεί τώρα ο κ. Χριστόφιας;

Δεν είναι τίποτε καινούριο, ήταν στη συμφωνία κορυφής του 1979 και η Τουρκία, όπως πάντα παραβιάζει όλες τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί για το Κυπριακό. Θεωρεί ως δεδομένες τις υποχωρήσεις που έχουν γίνει από την ελληνοκυπριακή πλευρά και ζητά ακόμη παραπάνω. Η Αμμόχωστος είναι μόνο ένα κομμάτι του γενικότερου προβλήματος της εισβολής.

- Η Ευρώπη τί κάνει όταν βλέπει αυτή την κατάσταση;

Από την Ευρώπη έχουμε θετικά και αρνητικά πράγματα, επειδή και αυτή κινείται σύμφωνα με παρόμοια στρατηγικά συμφέροντα. Αλλά στο τέλος της ημέρας αν δεν υπάρχει καθαρή πολιτική εκ μέρους οποιασδήποτε κυπριακής κυβέρνησης, δεν μπορούμε να περιμένουμε από τους άλλους να έρθουν να λύσουν το Κυπριακό για μας.

Γράφει ο Γιώργος Χατζηβασίλης

φθεί για άλλη μια φορά.

- Οι αυστραλοί συνδικαλιστές, όταν θέλουν μια αύξηση μισθού, συνήθως ζητούν είκοσι δολάρια δολάρια για να πάρουν δέκα και αυτό το λένε ambit claim. Μήπως το ίδιο κάνουν και οι Τούρκοι;

Οι Τούρκοι γνωρίζουν την τακτική του παζαριού καλύτερα από οποιονδήποτε άλλον και γι' αυτό, με σταθερότητα και μακροχρόνια πολιτική, έχουν πετύχει τους στόχους τους όχι μόνο στην Κύπρο, αλλά και με τα ελληνοτουρκικά προβλήματα.

- Εμείς, πόσο ακόμη μπορούμε να υποχωρήσουμε για την επίτευξη μιας δίκαιης και βιώσιμης συμφωνίας;

Περιθώρια για υποχωρήσεις δεν υπάρχουν διότι μια χώρα που σεβεται τον εαυτό της δεν αυτοδιαλύεται επειδή το ζητούν τρίτες χώρες.

- Τότε, σε τί μπορούμε να ελπίζουμε;

Ενότητα, σύμπνοια, καθαρά προγράμματα για το μέλλον της Κύπρου και να μην υποκύψουμε στις ξένες πιέσεις, ούτε να δεχτούμε κάτι επειδή κάποιος μάς το ζητά. Τα τετελεσμένα της εισβολής δεν είναι δεκτά σε καμμία περίπτωση, διότι ιδίως αυτή τη στιγμή που η Κύπρος είναι μέλος της Ε.Ε. καλύπτεται από την ευρωπαϊκή νομοθεσία, πρώτον δεν πρέπει να αυτοδιαλυθεί, δεύτερον δεν χρειάζεται εγγυήτριες δυνάμεις και τρίτον δεν μπορεί να στερήσει τα ανθρώπινα δικαιώματα που απολαμ-

βάνουν όλοι οι άλλοι Ευρωπαίοι από τους πολίτες της, απλώς για να ικανοποιηθούν η Τουρκία και η Αμερική.

- Νομίζετε πως η αλλαγή της κυβέρνησης στην Κύπρο καλυτέρευσε τις προοπτικές;

Δεν είμαι Κύπριος πολίτης και αυτοί θα πρέπει να κρίνουν την κυβέρνησης που εξέλεξαν. Εκείνο που με προβληματίζει είναι κάποιος από τους χειρισμούς που έχουν γίνει, προβληματίζομαι από τις υποσχέσεις που εδόθησαν στην τελευταία προεκλογική εκστρατεία, πως ένας υποψήφιος είναι ο πρόεδρος της λύσης με την υπόνοια ότι οι άλλοι δεν ήθελαν τη λύση. Αυτό έγινε αντικείμενο εκμετάλλευσης στην Αμερική, στην Αγγλία και Τουρκία για να φαίνεται ότι το πρόβλημα της λύσης του Κυπριακού προβλήματος είναι ευθύνη μόνο της ελληνικής πλευράς. Οπότε για κομματικές εντυπώσεις δημιουργήθηκαν ορισμένα σχήματα, αλλά δεν βοήθησαν την Κύπρο. Γι' αυτό έχουν υποχρεώσει τώρα την κυπριακή κυβέρνηση να δείξει μεγαλύτερη ακόμη ελαστικότητα για να αποδείξει ότι είναι η κυβέρνηση της λεγόμενης λύσης.

- Ποιές είναι οι ενδείξεις;

Εγώ ανησυχώ από ορισμένες κινήσεις τακτικής που έχουν γίνει στις συνομιλίες και ακόμη παραπάνω επειδή, παρόλο που υπάρχει φιλοσοφική σύμπνοια μεταξύ του προέδρου κ. Χριστόφια και του

Ταλάτ, το πρόβλημα παραμένει ότι ο πραγματικός συνομιλητής είναι η Τουρκία, που είναι απύσχα από τις συνομιλίες. Οσο φίλος του προέδρου κ. Χριστόφια και αν είναι ο Ταλάτ, όσο ιδεολογικά και αν συνδέεται με τον πρόεδρο της Κύπρου, δεν μπορεί να αποφασίσει.

- Δηλαδή, θα ήταν επιθυμητή η συμμετοχή της Τουρκίας στις διαπραγματεύσεις;

Κοιτάξτε, η Τουρκία κρατά όλα τα χαρτιά για την λύση του Κυπριακού.

- Και η Τουρκία σπάνια κάνει πίσω, όποια αν είναι η κυβέρνηση της...

Μάλιστα, διότι υπήρχε και υπάρχει μακροχρόνια σταθερή πολιτική στο τί πιστεύουν ότι πρέπει να είναι η λύση του Κυπριακού προβλήματος, άσχετα αν το 1974 δικαιολόγησαν την εισβολή για να επαναφέρουν την συνταγματική τάξη στην Κύπρο. Οπως είδαμε, πραγματικό στόχος ήταν η διχοτόμηση και η δημιουργία δύο ξεχωριστών κρατών στο νησί. Η πολιτική τους δεν έχει αλλάξει ούτε κατά ένα ιώτα.

- Ακόμη και αν δεν γίνουν δεκτοί στην Ε.Ε.;

Ούτε με την ένταξη στην Ε.Ε. θα αλλάξουν την πολιτική τους, δεν θα ενταχθούν βεβαίως και αυτό είναι ένας πρόσθετος λόγος που δεν θα κάνουν καμμία υποχώρηση γύρω από το Κυπριακό.

- Οι Ελληνοκύπριοι και εμείς γενικά τί πρέπει να κάνουμε;

Δεν είμαι Κύπριος, αλλά

- Πόσες φορές έχετε επισκεφθεί την Αυστραλία;

Αυτό είναι το έκτο ταξίδι σε 12 χρόνια.

- Θα πρέπει να σας πολιτογραφήσουμε Αυστραλό...

Με χαρά μου μεγάλη!

- Πάντως, γνωρίζετε ότι σας αγαπάμε.

Γι' αυτό ήταν ωραίο να ξαναγυρίσω στην Αυστραλία και στην Κυπριακή Κοινότητα όπου συναντήθηκα με άτομα που είχα γνωρίσει σε προηγούμενες επισκέψεις μου.

- Μπορούμε να ελπίζουμε σε τίποτε με πλανητάρχη τον Μπαράκ Ομπάμα;

Δεν μπορείτε να ελπίζετε σε καμμία ουσιαστική αλλαγή της αμερικανικής πολιτικής επειδή αυτή τη στιγμή το βάρος της έχει πέσει πάλι προς την Τουρκία, λόγω της κρίσης στο Μεσανατολικό και τον ισλαμισμό που υπάρχει. Εχουμε δει την συμπεριφορά της νέας αμερικανικής κυβέρνησης προς την Ελλάδα και προς την Κύπρο που εξακολουθεί να χαράσσεται πάνω στις γραμμές της κυβέρνησης Μπους.

- Δηλαδή, το Σχέδιο Ανάν δεν έχει πεθάνει ακόμη;

Το Σχέδιο Ανάν σωστά απεργράφη από την Ελληνοκυπριακή κοινότητα, δυστυχώς όμως δεν έχει πεθάνει, εμφανίζεται κάτω από διάφορες μορφές κομμάτι - κομμάτι επειδή όπως λένε είχε γίνει τόση προετοιμασία και δεν θέλουν να το εγκαταλείψουν τελείως. Πάντως, εάν επαναληφθεί η εμπειρία του Σχεδίου Ανάν και το ξαναφέρουν με τις ίδιες πρόνοιες, θα απορρι-